

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3556/2021. (XII. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.630.306/2021/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda által képviselt indítványozó alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.630.306/2021/3. számú végzése ellen – a Pesti Központi Kerületi Bíróság 17.P.102.937/2020/2. számú végzésére is kiterjedően – terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt 2021. augusztus 9-én. Az alkotmányjogi panasz 2021. augusztus 23-án érkezett be az Alkotmánybíróságra. A panaszbeadvány a támadott bírói döntést az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdéseivel, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkével tartotta ellentétesnek.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panaszról és a mellékletként csatolt dokumentumokból megállapítható, hogy az alapügy tárgya házastársi közös vagyon megosztása és szerződés hatálytalanságának megállapítása volt, erre irányuló keresetlevelet a jogi képviselővel eljáró indítványozó terjesztett elő korábbi házastársa mint I. rendű alperes és a II. rendű alperes ellen.
- [4] 2.1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2020. november 3-án kelt, 17.P.102.937/2020/2. számú végzésével – amelyet 2020. december 3-án a 17.P.102.937/2020/8. számú végzés kijavított névelírás miatt – az indítványozó keresetlevelét visszautasította, illeték-feljegyzési jog engedélyezése iránti kérelmét elutasította.
- [5] Az indokolásban a bíróság idézte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) – akkor hatályos – 176. § (1) bekezdés *j*) pontját, amely szerint „[a] bíróság – hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve – a keresetlevelet visszautasítja, ha az nem tartalmazza a 170. §-ban, illetve törvényben előírt egyéb kötelező tartalmi elemeket, illetve alaki kellékeket vagy a felperes nem csatolta a 171. §-ban, illetve törvényben előírt egyéb kötelező mellékleteket”. Ezt követően a bíróság megállapította, hogy a jogi képviselő által benyújtott keresetlevél nem tartalmazta a Pp. 170. §-a által megkövetelt kellékeket. A kereseti kérelem nem volt határozott, egyes pontjai pedig ellentmondásosak voltak, mert ugyanazon alperessel szemben, ugyanazon a jogcímen eltérő összegű követeléseket jelölt meg. A bíróság hiányosnak értékelte a tényállást is, mert abból nem tűnt ki, hogy az indítványozó által megjelölt összegű megtérítési igény miből tevődik össze, milyen adatokon alapul. Az indítványozó arra is hivatkozott, hogy a perben érintett ingatlanon kétkezi munkával értéknövelő munkálatokat végzett, de ezeket nem tudta megfelelően kimutatni. Az indítványozó hivatkozott továbbá egy fedezetelvonó ajándékozási szerződésre is az alperesek között, amely – állítása szerint – vele szemben hatálytalan, de nem tudta megjelölni, a szerződéssel milyen igényének a fedezetét vonták el, és azt sem, hogy az I. rendű alperes megmaradó vagyona nyújt-e fedezetet a követelésére, vagy sem. Az indítványozó nem állított össze tételenként sorszámozott, ingó és ingatlanvagyonot egyaránt tartalmazó vagyonmérleget. Nem jelölte meg, mennyi volt az életközösség megszakadásakor a felek közös vagyona, volt-e közös adósságuk, mennyi volt a különvagyonuk az életközösség kezdetén és annak megszakadásakor, az esetleges külön adósságokat milyen vagyonból elégítették ki, mi volt a birtokállapot az ingók esetében, mennyi volt az ingatlan forgalmi értéke az életközösség megszakadásakor. A bíróság számára így nem volt egyértelmű, hogy az indítványozó az ingatlanok $\frac{1}{2}$ arányban ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosává vált volna. Nem tett eleget az indítványozó a Pp. 170. § (4) bekezdésében foglaltaknak sem, továbbá – a Pp. 21. §-ára tekintettel – helytelenül tün-
tette fel a per tárgyának értékét is.

- [6] A bíróság ezért a keresetlevelet a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja alapján visszautasította. A bíróság tájékoztatta az indítványozót, hogy a költségkedvezmény elbírálásához szükséges nyomtatvány hiányos, ahhoz a jogszabályban előírt mellékleteket nem csatolták, valamint az indítványozó nem nyilatkozott arról, hogy a lakhatását mely ingatlanban, milyen fenntartási költségek mellett biztosítja, így ez a kérelem elbírálásra alkalmatlan.
- [7] 2.2. A végzés ellen az indítványozó fellebbezett, ebben igyekezett tisztázni, hogy keresetlevele mely pontja mire irányult, és rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróságnak a kereset jogalapjával, vagy azösszezszerűség levezetésével kapcsolatos aggályait hiánypótlási eljárás keretében, vagy a perfelvételi eljárás során kellett volna tisztáznia, a keresetlevél visszautasítása helyett.
- [8] A Fővárosi Törvényszék a 2021. május 20-án kelt, 50.Pkf.630.306/2021/3. számú végzésében a fellebbezést nem találta alaposnak, és az elsőfokú bíróság végzését helyben hagyta. A törvényszék szerint az elsőfokú bíróság érdemben helyes, ám indokolásában részben megalapozatlan döntést hozott. A keresetlevél hiányosságai önmagukban nem vezethettek volna a visszautasításhoz, mert abból kiderült az indítványozó igényérvényesítési szándékának lényeges tartalma. Azonban a Pp. 170. § (3) bekezdés c) és e) pontjai, valamint a 171. § (1) bekezdés c) pontja a féltől hiánytalan költségkedvezmény iránti kérelmet vár el. Amennyiben e tekintetben a keresetlevél vagy melléklete hiányos, akkor azt a Pp. – akkor hatályos – 176. § (1) bekezdés j) pontja alapján vissza kell utasítani. Jelen esetben az indítványozó az illetékfeljegyzési jog iránti kérelme kapcsán – az elsőfokú bíróság által hivatkozottakon felül – a nyomtatványhoz nem csatolta többek között a 3 hónapra visszamenőleg a számláját vezető pénzügyi igazolását a számlája egyenlegéről, így a keresetlevél visszautasítása szükség-szerű volt.
- [9] 3. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.630.306/2021/3. számú végzése ellen – a Pesti Központi Kerületi Bíróság 17.P.102.937/2020/2. számú végzésére is kiterjedően – alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, kérve a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó előadta, hogy jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, a panaszbeadványt határidőben nyújtotta be, és fennáll az érintettség, mivel az alapügyben felperes volt. Rámutatott, hogy a támadott másodfokú végzés az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti „bírósági eljárást befejező egyéb döntés”. Alapjogsérelemként az alábbiakra hivatkozott.
- [10] 3.1. Az alkotmányjogi panasz szerint az ügyben eljáró bíróságok nem tettek eleget az indítványozó alapvető jogainak tiszteletben tartására és védelmére irányuló kötelezettségüknek, az indítványozó alapvető jogait – az Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bekezdéseit sértő módon – nem biztosították. Az állami szerveknek, közöttük a bíróságoknak is, a működésük során mindig figyelemmel kell lenniük az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségükre, az alapjogokkal összhangban lévő döntés meghozatalára kell törekedniük, különösen olyan esetekben, amikor az eljárást megindító kérelem visszautasításáról döntenek. Az indítványozó szerint különösen indokolt lett volna az itt írt alapjogi tesztet az ügyben eljáró bíróságoknak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében garantált jogok tekintetében lefolytatni.
- [11] 3.2. Az indítványozó szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta érdemben az illeték-feljegyzési jog iránti kérelmet, és azt pusztán azért nem engedélyezte, mert a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kkbat.) 11. § c) pontja alapján az eljárást megindító kérelmet a bíróság visszautasította. Ebből következően „nem volt tisztességes” a másodfokú bíróság eljárása sem, amely azért hagyta helyben az elsőfokú végzést, mert az illeték-feljegyzési jog iránti kérelem hiányos volt. „Az illeték-feljegyzési kérelem elutasítása elleni fellebbezés ugyanis osztotta a keresetlevél visszautasításának jogszerűségére vonatkozó határozatot: ha a visszautasítás jogellenes volt, akkor, ebben az esetben az első fokú bíróság döntését hatályon kívül kellett volna a II. fokú bíróságnak helyeznie.” Az, hogy a másodfokú bíróság annak ellenére, hogy a keresetlevél visszautasításának nem lett volna helye, mégis maga megvizsgálta a költségkedvezmény iránti kérelem megalapozottságát, és ez alapján jutott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú végzés érdemben helyes, a panasz szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz, és a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslatihoz való jogot.

- [12] 3.3. Az indítványozó – hivatkozva az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és annak részjogosítványai tartalmát kibontó több AB határozatra – sérelmezte, hogy az alapügyben hiánypótlási eljárásra nem került sor, annak keretében ugyanis tisztázni lehetett volna „azokat a körülményeket, amelyek a bíróság álláspontja szerint a keresetlevél tárgyalását nem teszik lehetővé”.
- [13] Kifogásolta, hogy az elsőfokú végzés indokolása nem megfelelő, mert nem tartalmazza, hogy mely kötelező tartalmi elemek, alaki kellékek vagy mellékletek hiányoztak a keresetlevélből.
- [14] Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú végzés a keresetlevelet a Pp. – akkor hatályos – 176. § (1) bekezdés j) pontja alapján utasította vissza, ez a rendelkezés azonban a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény módosításáról szóló 2020. évi CXIX. törvény 76. § 3. pontja alapján 2021. január 1-jétől hatályát veszítette, tehát a másodfokú végzés meghozatalakor már nem volt hatályban. Ezért – az alkotmányjogi panasz szerint – nem alapítható volna erre a döntését a másodfokú bíróság, hanem az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára kellett volna utasítania. Ezt alátámasztandó, az indítványozó hivatkozott a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (1) bekezdésére is.
- [15] Sérelmesnek tartotta az indítványozó azt is, hogy a másodfokú bíróság vizsgálta az első fokon elbírálásra alkalmatlannak tartott költségkedvezmény iránti kérelem érdemét, és megállapított további olyan hiányosságot is, „amely alapján a keresetlevél visszautasítása jogszerűnek mutatkozik”. Ezzel – álláspontja szerint – a másodfokú bíróság a hatáskörét túllépte.
- [16] 3.4. Az alkotmányjogi panasz kritikával illette a bírósági eljárás időszerűségét is. A keresetlevelet az indítványozó 2020. október 5-én terjesztette elő, a visszautasító végzés pedig 2020. november 3-án keltezték. Ezt követően a fellebbezést 2020. november 26-án terjesztette elő, a másodfokú bíróság végzése azonban csak 2021. május 20-án kelt.
- [17] 3.5. Végezetül az indítványozó a hatékony jogorvoslathoz való alapjoga sérelmét is állította, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésére, és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkére hivatkozással. Az indítványozó szerint akkor érvényesült volna a jogorvoslathoz való joga, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú végzést hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja. Továbbra is állította, hogy a keresetlevelének nem volt olyan hiányossága, amelynek a pótlására lett volna szükség. A másodfokú bíróság azonban – az alkotmányjogi panasz szerint – ennek ellenére figyelmen kívül hagyta a fellebbezésben foglalt érvelést. Megjegyezte azt is, hogy értelmezése szerint a Pp. keresetlevélre vonatkozó szabályaiból nem következik, hogy a költségkedvezmény iránti kérelem „mintegy kötelező tartalmi eleme lenne a keresetlevelnek”. Ezért ilyen esetre nem irányadó a Pp. 176. § (3) bekezdése szerinti visszautasítási ok sem.
- [18] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntenie kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [19] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [20] 5. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt. A jogi képviselő a meghatalmazást csatolta. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozó jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel az alapeljárás felperese volt – fennáll, a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított jogainak sérelmére hivatkozott, megjelölve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.
- [21] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az egyedi ügyben érintett személy alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben akkor fordulhat alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Ebből következően bírói döntés alaptörvény-ellenességét vizsgáló alkotmány-

jogi panaszjárásban az Alkotmánybíróságnak csak az Alaptörvényben biztosított jog esetleges sérelmét van hatásköre vizsgálni, az Európai Unió Alapjogi Chartájába ütközést nincs, ezért a panasz ezen része érdemi vizsgálatra nem alkalmas.

- [22] Az indítványozó az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseként megjelölte az I. cikk (3) bekezdését is. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében e rendelkezés nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, így vélt sérelmére alkotmányjogi panasz nem alapítható {3038/2019. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [12]}. Ezért az alkotmányjogi panasz ezen része sem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának, valamint a befogadhatóság Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontjában foglalt törvényi követelményének.
- [23] 6. Megállapítható volt, hogy az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében alább felsorolt követelményeinek részben eleget tesz: a) tartalmazza a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; b) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét; c) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.630.306/2021/3. számú végzése, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 17.P.102.937/2020/2. számú végzése); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az I. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezések és bírói döntés miért ellentétesek az Alaptörvény – egyes, de nem valamennyi – megjelölt rendelkezéseivel; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a jogszabályi rendelkezéseket és a bírói döntést.
- [24] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésének a sérelmét amiatt állította, mert az alapügyben eljáró bíróságok nem tettek eleget az indítványozó alapvető jogainak tiszteletben tartására és védelmére irányuló kötelezettségüknek, a keresetlevél visszautasításával nem az alapjogokkal összhangban lévő döntést hoztak. Az indítványozó azonban az Alaptörvény ezen – az alapvető jogok biztosítása terén az állam tartózkodási és aktív védelmi kötelezettségét kimondó – cikke kapcsán nem jelölte meg, hogy a támadott bírói döntés mely megállapítását és milyen indokból kifogásolja, a bírói döntést a hivatkozott alaptörvényi rendelkezéssel nem hozta összefüggésbe, vagyis az Alkotmánybíróság által vizsgálható, konkrét, alkotmányjogilag releváns indokolást nem adott elő. Ezért az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító indítványi elem az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának nem felel meg, így érdemben nem vizsgálható.
- [25] 7. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [26] 7.1. Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét abban jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság – mivel a keresetlevelet visszautasította – nem vizsgálta érdemben a költségkedvezmény iránti kérelmét, míg a másodfokú bíróság mégis e kérelmet megvizsgálva, annak hiányos volta miatt hagyta helyben az elsőfokú végzést. Sérelmezte továbbá azt is, hogy az alapügyben nem került sor hiánypótlásra, továbbá, hogy az elsőfokú végzésből nem derül ki, hogy miért volt hiányos a keresetlevele. Hivatkozott a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontjának időközbeni hatályon kívül helyezésére, valamint az eljárás elhúzódására is.
- [27] 7.2. A jogorvoslathoz való jog sérelme kapcsán az alkotmányjogi panasz arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság nem vette figyelembe a fellebbezésben foglaltakat, és nem utasította új eljárásra és új határozat meghozatalára az elsőfokú bíróságot.
- [28] 7.3. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy „az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az Alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}

- [29] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései sérelmét állító panaszemelés kapcsán rámutat, hogy az elsőfokú bíróság a végzésében részletesen felsorolta, hogy miért találta hiányosnak a keresetlevelet, valamint tájékoztatást adott arról is, hogy a költségkedvezmény elbírálásához szükséges nyomtatvány hiányos, a jogszabályban előírt mellékletek nincsenek csatolva; majd a Pp. – akkor hatályos – 176. § (1) bekezdés *j*) pontjának megfelelően, hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve visszautasította a keresetlevelet. Hiánypótlásra tehát a Pp. ilyen tartalmú rendelkezése miatt nem került sor. Az Alkotmánybíróság ennek kapcsán emlékeztet ugyanakkor arra, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság végzésének indokolása kifejezetten tájékoztatta az indítványozót arról a lehetőségről, hogy „a keresetlevél előterjesztésének joghatásai fennmaradnak, ha a felperes az ügy előzményére hivatkozással, a visszautasító végzés jogerőre emelkedésétől számított harminc nap alatt a keresetlevelet szabályszerűen – a már megfelelően becsatolt mellékletek kivételével – újra előterjeszti, vagy igényét egyéb úton szabályszerűen érvényesíti”. A másodfokú bíróság ugyan a keresetlevél hiányosságai miatt önmagában nem látta indokoltnak a visszautasítást, azonban a költségkedvezmény iránti kérelmet az elsőfokú bírósághoz hasonlóan hiányosnak találta (ennek okait fel is sorolta), így a Pp. 176. § (1) bekezdés *j*) pontja szerinti visszautasítást érdemben helyesnek minősítette.
- [30] A Pp. ezen rendelkezésének időközbeni hatályon kívül helyezése kapcsán az indítványozó maga is hivatkozott a Jat. rendelkezéseire, ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a Jat. 15. § (2) bekezdése értelmében: „A jogszabályi rendelkezést – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a hatálya alatt *a*) keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint *b*) megkezdett eljárási cselekményekre a jogszabályi rendelkezés hatályvesztését követően is alkalmazni kell.” Eltérő rendelkezést a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény módosításáról szóló 2020. évi CXIX. törvény nem tartalmazott.
- [31] Az indítványozónak az eljárás elhúzódásával kapcsolatos kifogása kapcsán az Alkotmánybíróság idézi a 3024/2016. (II. 23.) AB határozatában tett megállapításait, amikor egy kirívóan hosszú ideig (tizennyolc évig) tartó eljárásról megállapította, hogy „már objektíve, a felek közrehatásának mértékétől függetlenül alappal felveti az indítványozó jogainak és kötelezettségeinek észszerű határidőn belüli elbírálásához való jogának sérelmét” (Indokolás [16]). Az Alkotmánybíróság a jelen esetben az eljárás ilyen kirívó elhúzódásával nem szembesült, és a per tartamának pusztá megjelölésén kívül az indítványozó sem mutatott be a pervezetés és az eljárás elhúzódása közötti, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést felvető összefüggést {hasonlóan: 3194/2017. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [26]}.
- [32] Az alkotmányjogi panaszban a jogorvoslathoz való jog sérelmét állító eleme tartalmát tekintve azt kifogásolja, hogy a másodfokú bíróság nem osztotta az indítványozó azon vélekedését, amely szerint a keresetlevele nem szenvedett hiányosságban, és ezért nem adott helyt a fellebbezésben foglaltaknak. Az Alkotmánybíróság ezen indítványi elem kapcsán arra a következtetésre jutott, hogy az valójában a bírósági eljárás felülbírálatára irányul, az indítványozó a támadott bírói döntés számára kedvezőtlen tartalmát sérelmezi. A kifejtettek alapján azonban az Alkotmánybíróság a jelen ügyben sem bocsátkozhat annak érdemi vizsgálatába, hogy a bírósági döntése megalapozott volt-e, tehát az indítványozó keresete és a költségkedvezmény iránti kérelme hiányosnak vagy hiánytalannak tekinthető-e, és ez alapján a keresetlevelet vissza kellett-e utasítania a bíróságnak. E kérdés ugyanis nem alkotmányossági szempontú mérlegelést jelentene, hanem a tényállás felülvizsgálatát, és az alapul fekvő ügy újbóli eldöntését, ami által az Alkotmánybíróság a polgári bíróság szerepét venné át. Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági ítélet érvelését, következtetéseket a bírói döntés iránját tévesnek tartja, nem alkotmányossági kérdés.
- [33] 8. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 27. § (1) bekezdésében, 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjaiban, valamint 29. §-ában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján.

Budapest, 2021. december 7.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3238/2021.

